

[Hagen Hagensen]

sager mod den offentlige sikkerhed i andre nordiske lande, blev sigtet og varetægtsfængslet her i landet for forhold, der angik statens sikkerhed.

Denne sag og mulighederne for dens retslige gennemførelse vedkommer i øvrigt ikke, hvad der kaldes for mexikanersagen. Denne sag vedrører alene udvisningen af ham.

Herom gælder det, at sagen har været forelagt ombudsmanden, der har haft alt materiale til rådighed, og som på grundlag heraf har udtalt, at der med føje var rejst sigtelse for forhold vedrørende statens sikkerhed mod mexikaneren, at sagen har været søgt indbragt for menneskerettighedskommissionen, der har afvist sagen, og at regeringens sikkerhedsudvalg har behandlet sagen og besluttet udvisningen.

Sagen har fået en meget grundig og omfattende behandling af flere instanser, end lovgivningen hjemler. Formelt er det justitsministeren alene, der kan foretage udvisning af uønskede udlændinge, men denne sag er reelt behandlet af flere andre organer, der bager justitsministerens afgørelse op.

I forbindelse med sagen har folketingets retsudvalg været bragt ind i billedet. Retsudvalget som sådant har ikke kunnet beskæftige sig med sagen, der alene vedrører ministeren og hans ansvar for det forvaltningsområde, der er hans. Folketingets udvalg har ikke og skal ikke have forvaltningsmæssige beføjelser.

Gennem forespørgslen i dag bringer medlemmer af tinget, der alle eller næsten alle deltog i en snak med daværende justitsminister Orla Møller, udvisningssagen op her i tinget. Hvad der er sagt under denne private snak, og hvad der kan være stillet medlemmer af tinget i udsigt at få oplyst om udvisningen, kan jeg ikke vide, men jeg ved, at der intet løfte er givet til retsudvalget som sådant, allerede fordi udvalget ikke har krævet og ej heller har kunnet æske noget løfte af ministeren.

Den daværende justitsminister gav oplysninger i et møde i maj måned i år i retsudvalget, efter at ombudsmandens udtalelse og menneskerettighedskommissionens afvisning af sagen forelå. Dengang tilkendegav jeg i udvalget, at retsudvalget ikke kunne have med sagen at gøre. Den linje er holdt, også da retsudvalget under min ledelse i august-

samlingen havde den daværende minister i samråd efter udvisningen.

Det er ethvert folketingsmedlems ret at bringe en forespørgsel som denne frem i tinget, men det er andre medlemmers lige så gode ret at give til kende, at der ikke er grundlag for at beskæftige sig mere med sagen.

Regeringens sikkerhedspolitik skal ikke kunne bringes i vanskeligheder, endsiige i fare, ved tidlig indblanding i en udvisningssag som denne. Mens danske har ret – indfødsret – til at være her i landet, gælder det ikke uden betingelser for udlændinge, og gæstevenskabet har sine grænser.

Sagen har også givet anledning til at rejse det spørgsmål, om lovgivningen skal ændres derhen, at der gives hjemmel til domstolsprøvelse eller anden rekursadgang i visse udvisningssager, hvor spørgsmålet om statens sikkerhed ikke er afgørende. Den konkrete sag og dens afgørelse giver for mig at se ikke grundlag herfor. Om man i øvrigt skal drøfte forholdene, er i sin orden, men det har blot ikke noget med denne sag at gøre.

Ej heller giver det i sagen passerede for mig at se anledning for ministeren til at drage anden konsekvens af sagen end, at den er ekspederet og sluttet. Hverken retfærd eller retsfølelse er krænket herved. Danmarks sikkerhed må tilgodeses først og fremmest, og det er regeringens ansvar. Jeg kan derfor slet ikke følge ordføreren for forespørgerne, når han siger, at der bør ske en begrænsning af nationalstatens vilkårlighed over for udlændinge. Danmark er nu engang til først og fremmest for os, der har indfødsretten og hører hjemme her.

På min gruppes vegne tager jeg ministerens redegørelse til efterretning.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har fra første færd erklæret deres fulde tillid til regeringens sikkerhedsudvalg og de dispositioner, det måtte foretage, naturligvis uden at vi kan eller bør tage stilling til eventuelt skyldsspørgsmål.

For centrum-demokraterne har det været af afgørende betydning, at de personer, der har reference til folketinget, og som er bekendt med sagens akter, nemlig sikkerhedsudvalgets medlemmer og ombudsmanden, har været enige i afgørelsen om udvisningen.